

Bulynovszky István

Magyar Királyi huszárőrnagy, lovas szakember, vívótanár

Katolikus, nős, gyermektelen.

A Ludovikán végzett és ott is tanult vívni, Borsody László fővívómestertől.

Beosztásban a bábolnai lovas karnál Pettkó-Szandtner Tibor tábornok alatt.

1930-as években a Honvéd Tiszti Vívóklub színeiben versenyzett.

1945-ben kitelepítik és vagyonától megfosztják.

Völgyesi Ferenc esztergomi orvos és amatőr vívó segítségével kap vívó oktató állást, miközben a lábatlani cementgyárban segédmunkásként dolgozik. Később a Rákosi Mátyás Vas- és Fém Műveknél raktáros.

Oktatott vívást a Csepel SC-nél és a Vörös Meteornál is.

1956-ban emigrál Amerikába, Baltimorba, ahol a NAVY akadémián vívó tanári állást kap. A '70-es években innen megy nyugdíjba. Közben gazdagabb magántanítványoknak lovaglást oktat.

Alfonso Morales, a korszak legjobb amerikai vívója, a tanítványa.

Amerikában hal meg.

Egy érdekes anekdota Bulynovszky őrnagyról:

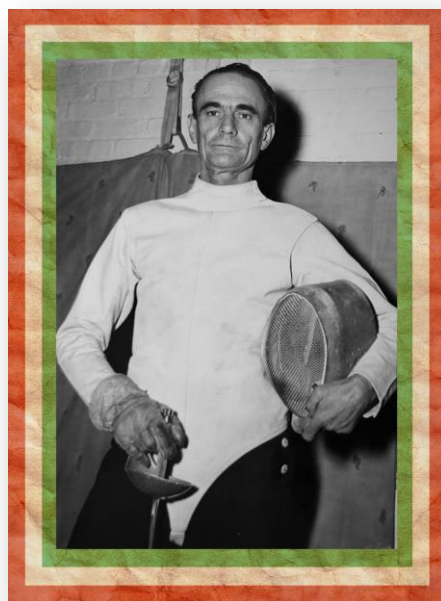
„Az elveszett sarkantyú”

Az 50-es években Bulynovszky István és tanítványa együtt utaztak egy utasokkal zsúfolásig megtelt HÉV-en. Egy férfi merően figyelte a vívómestert. Majd néhány másodpercnyi tűnődés után odalépett és így szólt:

- Bocsánatot kérek nem véletlenül Bujnovszky őrnagy úrhoz van szerencsém?

A HÉV-en megfagyott a levegő, az emberek döbbenetn egymásra nézve, várták a választ.

- De igen én vagyok Bulynovszky.

- *Soha nem fogom elfelejteni az Őrnagy úr egyik kívánságát. Egy kilovaglás után elvesztette az egyik sarkantyúját. És egész éjszaka a legények, négykézláb keresték a fűben, kint a terepen.*
- *Valóban így történt uram, a legényemnek megmondtam, hogy reggelre legyen meg a sarkantyúm.*

Majd miután fejbígyesztéssel elköszönt a kérdezőtől. A HÉV-ről leszállva így szólt a tanítványához:

- *Látod kérlek alássan, mikre nem emlékeznek az emberek?!*